

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Zapatyzm - Sposób budowania nowej rzeczywistości

Anonim

Anonim
Zapatyzm - Sposób budowania nowej rzeczywistości
3 lutego 2008

wolnawarszawa.wordpress.com

pl.anarchistlibraries.net

3 lutego 2008

Spis treści

Rewolucję zaczyna się od słuchania	3
Podstawą działań jest cierpliwość i praca	3
Przemiany idą od dołu ku górze. Idee muszą same zrodzić się we- wnątrz społeczeństwa, a nie być narzucone z zewnątrz	4
Solidarność naszą bronią	5

nej polityce. Właśnie w Chiapas poznali się ludzie, którzy później zawiązali Peoples' Global Action, tam poznali się także ci, którzy protestowali w Seattle.

Rewolucjoniści z Chiapas mają jeszcze dużo pracy przed sobą. Chociażby w kwestii szkolnictwa, służby zdrowia czy w sprawie dyskryminacji kobiet wciąż muszą dużo zrobić. Muszą się zmierzyć z działaniami rządu, które zmierzają do rozbicia ruchu zapatystowskiego. Po za tym, oprócz bycia zapatystami, którzy walczą o lepszą rzeczywistość, są także po prostu ludźmi, którzy popełniają błędy, którym nie wszystko zawsze wychodzi. Mimo to, jeśli się spojrzy na to co już udało im się zrobić, nie sposób nie docenić ich pracy.

"Częstym błędem gdy się mówi o zapatystach jest podkreślanie ich militarności. Mówi się tylko o ruchu powstańczym, o Marcosie, o którym często myśli się jak o przywódcy tego ruchu. Tymczasem oddziały powstańcze są tylko częścią wielkiego ruchu społecznego" - wyjaśnia Magda Grudzińska, która wspólnie z Maciejem Wiśniewskim w klubokawiarni Chłodna 25 opowiadała o zapatystach. Spotkanie, które odbyło się 19 stycznia jest już kolejnym wykładem, który odbył się w ramach warszawskiego Uniwersytetu Krytycznego. Jest on organizowany przez kolektyw Czarna Emilka. Zarówno Magda jak i Maciej, który jest korespondentem polskiej edycji „Le Monde Diplomatique”, wielokrotnie wyjeżdżali do Meksyku, dzięki temu mogli z bliska przyjrzeć się życiu mieszkańców Chiapas oraz zasadom według, których starają się funkcjonować. Kluczem do zrozumienia niezwykłości tego ruchu jest właśnie poznanie tych zasad, bo jak mówi Magda: *"To co jest najważniejsze u zapatystów to sposób budowania nowej rzeczywistości, sposób tworzenia autonomii"*. Jednak nie tylko dlatego warto je lepiej poznać. Podstawowe reguły według, których działają zapatyści są uniwersalne i mogą posłużyć jako wskazówki dla wielu grup wolnościowych.

Rewolucję zaczyna się od słuchania

Powstanie zapatystów wybuchło 1 stycznia 1994 roku. Jednak wszystko rozpoczęło się 10 lat wcześniej kiedy grupa meksykańów proklamowało powstanie Ejercito Zapatista de Liberacion Nacional-Zapatystowską Armię Wyzwolenia Narodowego. Grupa liczyła 6 osób... Za swój cel nie stawiała sobie oświecenia, wyzwolenia uciskanych mas, ale wysłuchanie ich i porozumienia się z nimi: *„Nie przychodzili z prawdą objawioną, by uczyć innych, ale przychodzili by słuchać, by się od innych uczyć. Dlatego przez te 10 lat EZLN rosło w siłę"* opowiada Magda.

Podstawą działań jest cierpliwość i praca

Zapatyści mają świadomość, że prawdziwe przemiany społeczne, głębokie i trwałe, wymagają czasu. Dlatego nie interesują ich działania, które przynoszą szybkie i efektowne, ale tym samym bardzo powierzchowne zmiany. Koncentrują się na mrówczej pracy u podstaw, jedynej według nich skutecznej metodzie. Zapatyści mówią, że czekali 500 lat od momentu rekonkwisty żeby móc

próbować coś zmienić. Związku z czym nie ma co się spieszyć. Zmiany wymagają wieloletniej pracy i pewnych rzeczy nie da się przyspieszyć” opowiada Magda i zauważa również „Często ludzie z kultury zachodniej, którzy przyjeżdżają do Chiapas, odnoszą wrażenie, że tam nic się nie dzieje, że panuje tam jakiś marazm. Jeśli jednak popatrzymy na Chiapas z perspektywy czasu widzimy jak wiele udało się zmienić. Pomyślcie o tym, że w miejscach gdzie nie było jakichkolwiek szkół, gdzie większość Indian zawsze było analfabetami nagle zaczęły powstawać podstawówki i gimnazja” Powstają nie tylko szkoły, ale także szpitale, przychodnie, zakładane są spółdzielnie. Warto tutaj wspomnieć, że do szkół zapatystowskich uczęszczają także dzieci rodziców, którzy nie należą do organizacji zapatystowskich. W zapatystowskich podstawówkach i gimnazjach, w przeciwieństwie do typowych szkół meksykańskich, każde dziecko jest szanowane. Właśnie dlatego rodzice posyłają do nich dzieci. Te szpitale, szkoły, spółdzielnie są dowodem, że autonomia zapatystów to nie walki powstańców, ale przede wszystkim ciężka praca. *Pamiętam jak parę lat temu przyjechałam raz do Chiapas*-opowiada Maciej- *Rozmawiałem z zapatystą i zapytałem się go co dla niego oznacza autonomia. Zastanowił się chwile i odpowiedział: Wiesz ja nie bardzo znam słowo „autonomia”, ale powiem ci jak pracujemy. Jeśli powiesz, że to jest autonomia to będziesz miał swoją autonomię*

Przemiany idą od dołu ku górze. Idee muszą same zrodzić się wewnątrz społeczeństwa, a nie być narzucone z zewnątrz

Zapatyści wielokrotnie powtarzają, że bardzo im zależy by rewolucja społeczna, do której dążą była jak najbardziej „ich”. Dlatego w zakładanych przez nich szkołach uczą jedynie nauczyciele-Indianie, dlatego w ich szpitalach oprócz typowych, konwencjonalnych metod leczenia stosuje się także metody niekonwencjonalne oparte na wiedzy Indian, dlatego także zapatyści podejmują decyzje na drodze konsensusu, poprzez rozmowę wszystkich ze wszystkimi-czyli tak jak to się robiło w tradycyjnych plemionach indiańskich. W ten sposób pragną oni zerwać ze stereotypowym myśleniem o Indianach jako tych, biednych, głupich i dyskryminowanych, którym ktoś musi pokazać jak mają żyć, których trzeba oświecić i wyzwolić. Ruch zapatystowski dobitnie powiedział, że Indianie mają swoją mądrość, wiedzę, wartości i tradycję. Są dorosłymi ludźmi, którzy są w stanie sami

kreować swoją rzeczywistością i nikt nie musi ich tego uczyć. Wiedzą, że w swoim dążeniu do zmiany rzeczywistości popełniają błędy, ale chcą mieć prawo do tych błędów. Ruch zapatystowski bardzo silnie nawiązuje do tradycji indiańskiej, ale nie robi tego w sposób bezkrytyczny. Sprzeciwiają się dyskryminacji kobiet, która jest obecna w konserwatywnych środowiskach indiańskich. Z powyższą zasadą bardzo silnie związana jest pokora i posłuszeństwo wobec woli społeczeństwa. Właśnie pokorą i posłuszeństwem wobec woli społeczeństwa kierowali się powstańcy rezygnując z dalszej walki militarnej i ogłaszając jednostronne zawieszenie broni(które może być złamane jedynie w przypadku ataku ze strony wojsk rządowych). Po wydarzeniach z 1 stycznia 1994 roku, ludność meksykańska demonstrowała na ulicach wyrażając poparcie dla powstańców, wyraziła jednak także sprzeciw wobec grożącej wojny domowej. Ludność chciała zmian, ale uzyskanych dzięki pokojowym działaniom. Przez 10 lat Zapatyści przygotowywali się do walki militarnej, mimo to ogłaszają jednostronne zawieszenie broni i rozpoczynają poszukiwania innej drogi do osiągnięcia swojego celu, jakim jest zbudowanie prawdziwej autonomii indiańskiej. Czyli robią dokładnie to czego oczekują od nich ludność Chiapas

Solidarność naszą bronią

Chociaż zapatyści podkreślają, że nie potrzebują nikogo kto będzie im mówił jak mają działać, są jednak bardzo otwarci na współpracę ze społecznością międzynarodową. *Wiadomo, że jeśli chce się coś osiągnąć nie mając przewagi ani w sensie militarnym ani w sensie społecznym, to trzeba się na czymś oprzeć. Zapatyści postanowili się oprzeć na społeczeństwie obywatelskim. Dlatego zaczęli zapraszać ludzi by przyjeżdżali do zapatystowskich miejscowości, wiosek. By na własne oczy zobaczyli co tam się dzieje i by zdecydowali czy chcą to popierać.* Obecność cudzoziemców, członków międzynarodowych organizacji, dziennikarzy na terenie Chiapas jest także kordonem bezpieczeństwa, który ogranicza bezprawne działania wojsk rządowych. Założono także szkołę dla cudzoziemców, w której Indianie z Chiapas uczą języka hiszpańskiego. Dochód z niej przeznaczony jest na rozwój szkolnictwa. Zapatystowska partyzantka była pierwszą, która do komunikacji z społecznością międzynarodową używała internetu. *Obecny ruch antyglobalistyczny nie istniałby bez Chiapas*- twierdzi Magda *W Chiapas odbyło się pierwsze międzynarodowe spotkanie ludzi, którzy sprzeciwiali się neoliberal-*